

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 19.12.2007
COM(2007) 823 τελικό

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

σχετικά με κοινοτική δράση για τη φαλαινοθηρία

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

σχετικά με κοινοτική δράση για τη φαλινοθηρία

Εισαγωγή

Η εντατική εκμετάλλευση των φαλαινών και η υποβάθμιση του περιβάλλοντος είχαν ως αποτέλεσμα να αποδεκατιστούν οι πληθυσμοί πολλών ειδών φάλαινας. Οι προσπάθειες που καταβάλλονται σε παγκόσμιο επίπεδο από τη Διεθνή Επιτροπή Φαλινοθηρίας (ΔΕΦ-IWC) για τη διατήρηση και διαχείριση των αποθεμάτων φαλαινών αποδυναμώνεται εξαιτίας των ατέρμονων συζητήσεων μεταξύ των κρατών που τάσσονται υπέρ και εκείνων που τάσσονται κατά της φαλινοθηρίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ήταν μέχρι σήμερα σε θέση να ασκήσει πολιτική επιρροή στο πλαίσιο της ΔΕΦ, κυρίως λόγω έλλειψης συντονισμού και συμφωνίας στη διαμόρφωση της κοινοτικής θέσης.

Με την παρούσα ανακοίνωση η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τη σημερινή κατάσταση όσον αφορά την προστασία των φαλαινών τόσο στην ΕΕ όσο και παγκοσμίως, επιδιώκει να επισημάνει την ανάγκη να αναλάβει η ΕΕ ενωμένη πρωτεύοντα ρόλο στη διεθνή πολιτική για τη φαλινοθηρία. Το ζητούμενο για την ΕΕ πρέπει να εξασφαλίσει τη διαμόρφωση και τη σωστή εφαρμογή αποτελεσματικού διεθνούς κανονιστικού πλαισίου για την προστασία των φαλαινών.

1. Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΑΛΙΝΟΘΗΡΙΑΣ

1.1. Ιστορικό

1. Οι φάλαινες, όπως τα δελφίνια και οι φώκαινες, ανήκουν στην τάξη των κητωδών (*Cetacea*). Υπάρχουν 13 είδη «μεγάλων φαλαινών», όπως η γαλάζια φάλαινα, η πτεροφάλαινα, η μεγάπτερη φάλαινα, η φάλαινα της Γροιλανδίας, η φάλαινα φυσητήρας, η ρυγχοφάλαινα κ.λπ., καθώς και 68 ακόμη είδη μικρότερων φαλαινών και δελφινιών. Η θήρευση φαλαινών και κυρίως των μεγάλων άρχισε το Μεσαίωνα στην Ευρώπη, στους βόρειους ωκεανούς και αργότερα στην Αμερικανική ήπειρο και σε άλλες περιοχές της γης, συμπεριλαμβανομένης της Ανταρκτικής. Σε πολλά μέρη του κόσμου οι φάλαινες αλιεύονταν για το κρέας τους, λαμβάνονταν όμως επίσης και άλλα σημαντικά προϊόντα, όπως οι μπαλένες και ιδίως το έλαιο και το λίπος που χρησιμοποιούνταν ως καύσιμα και ως λιπαντικά μηχανών. Η αλίευση φαλαινών κορυφώθηκε τον 20ό αιώνα, τις δεκαετίες του '50 και του '60, με ετήσια αλιεύματα της τάξης των δεκάδων χιλιάδων κητών. Εξαιτίας της εντατικής αυτής εκμετάλλευσης, πολλοί πληθυσμοί ειδών φάλαινας αποδεκατίστηκαν στα μέσα του προηγούμενου αιώνα. Οι φάλαινες απειλούνται επίσης από την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης της αλλαγής του κλίματος, καθώς και από την παρεμπόδιση αλίευση.
2. Η Διεθνής Επιτροπή Φαλινοθηρίας (ΔΕΦ) είναι ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός για τη διατήρηση και τη διαχείριση των αποθεμάτων φαλαινών. Έχει συσταθεί δυνάμει της Διεθνούς Σύμβασης για τη Ρύθμιση της Φαλινοθηρίας (στο εξής «η σύμβαση»), η οποία υπεγράφη στην Ουάσιγκτον στις 2 Δεκεμβρίου 1946. Καθώς ο κλάδος της φαλινοθηρίας αναπτυσσόταν και άκμαζε την εποχή εκείνη, σκοπός της Σύμβασης ήταν «να προβλέψει την κατάλληλη διατήρηση των αποθεμάτων των φαλαινών, καθιστώντας έτσι δυνατή τη μεθοδική ανάπτυξη της φαλινοθηρικής βιομηχανίας».

3. Μέλη της ΔΕΦ μπορεί να είναι μόνο κυβερνήσεις που έχουν προσχωρήσει στη Σύμβαση. Τελευταία, ο αριθμός των μερών της Σύμβασης αυξήθηκε ταχύτατα φθάνοντας τα 77, εκ των οποίων 20¹ κράτη μέλη της ΕΕ. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενθαρρύνει συνεχώς τα κράτη μέλη που δεν έχουν καταστεί ακόμη μέλη της Σύμβασης να προσχωρήσουν σ' αυτή.
4. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει καθεστώς παρατηρητή. Το 1992, η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση για τη διαπραγμάτευση της προσχώρησης της Κοινότητας στη Σύμβαση². Το Συμβούλιο όμως δεν έδωσε συνέχεια στην πρόταση αυτή.
5. Η ΔΕΦ οφείλει να επανεξετάζει και να αναθεωρεί, εφόσον είναι αναγκαίο, τα μέτρα που καθορίζονται στο προσάρτημα της Σύμβασης το οποίο διέπει την άσκηση δραστηριοτήτων φαλινοθηρίας ανά τον κόσμο. Το προσάρτημα, αν και επισυνάπτεται στη Σύμβαση, θεωρείται αναπόσπαστο μέρος αυτής και είναι επομένως δεσμευτικό για τα μέρη της. Στην πράξη, ενώ η Σύμβαση παρέχει το γενικό κανονιστικό πλαίσιο, το προσάρτημα ρυθμίζει τη φαλινοθηρία με λεπτομερείς διατάξεις όσον αφορά τη διατήρηση και την αξιοποίηση των φαλαινικών πόρων. Τα μέτρα που περιλαμβάνονται στο προσάρτημα αφορούν, μεταξύ άλλων, την πλήρη προστασία ορισμένων ειδών φαλαινών, τον χαρακτηρισμό συγκεκριμένων περιοχών ως καταφυγίων φαλαινών, τον καθορισμό ανωτάτων ορίων για τον αριθμό και το μέγεθος των φαλαινών που επιτρέπεται να συλλαμβάνονται, τον προσδιορισμό των θηρευτικών περιόδων, το συντονισμό της επιστημονικής έρευνας (συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών ζητημάτων) και τη συλλογή δεδομένων. Για την τροποποίηση του προσαρτήματος απαιτείται πλειοψηφία τριών τετάρτων των μερών, οι δε τροποποιήσεις αρχίζουν να ισχύουν 90 ημέρες μετά την ψήφισή τους, για όλα τα μέρη που δεν έχουν υποβάλει ενστάσεις. Βάσει των ανωτέρω, στη σύνοδο της ΔΕΦ του 1982 το προσάρτημα τροποποιήθηκε ώστε να προστεθεί νέα παράγραφος που επέβαλε την αναστολή της φαλινοθηρίας για εμπορικούς σκοπούς (μορατόριουμ).
6. Η ΔΕΦ συνεδριάζει ετησίως. Οι σύνοδοι των ετών 2006 και 2007 πραγματοποιήθηκαν στον Άγιο Χριστόφορο και Νέβις και στο Anchorage της Αλάσκας αντιστοίχως.
7. Κατόπιν αιτήματος της Διάσκεψης της Στοκχόλμης για το Ανθρώπινο Περιβάλλον, που πραγματοποιήθηκε το 1972 στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών, η ΔΕΦ ενέκρινε το 1982 μορατόριουμ για την εμπορική φαλινοθηρία, το οποίο άρχισε να ισχύει το 1985. Κατά τη θέσπιση του μέτρου αυτού η ΔΕΦ έλαβε υπόψη την αβεβαιότητα των επιστημονικών στοιχείων που διατίθενται για τα αποθέματα φαλαινών, καθώς και τις δυσκολίες στις οποίες προσκρούει η απόκτηση των απαιτούμενων δεδομένων³.

---

¹ Αυστρία, Βέλγιο, Κύπρος, Τσεχική Δημοκρατία, Δανία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία, Σλοβακική Δημοκρατία, Σλοβενία, Ισπανία, Σουηδία, Ηνωμένο Βασίλειο.

² Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο «Η προστασία της φάλαινας στο πλαίσιο της Διεθνούς Επιτροπής για την Αλιεία της Φάλαινας» (COM (92)316). Στο παράρτημα της ανακοίνωσης αυτής περιλαμβάνεται σχέδιο απόφασης με το οποίο εξουσιοδοτείται η Επιτροπή να διαπραγματευθεί, εξ ονόματος της Κοινότητας, πρωτόκολλο τροποποίησης της Σύμβασης, προκειμένου να καταστεί δυνατή η συμμετοχή της ΕΚ.

³ Το κείμενο του προσαρτήματος έχει ως εξής: Παράγραφος 10 στοιχείο ε) «Ανεξάρτητα από τις άλλες διατάξεις της παραγράφου 10, τα όρια σύλληψης για τη θανάτωση, για εμπορικούς σκοπούς, φαλαινών από όλα τα αποθέματα, για την παράκτια περίοδο του 1986 και την πελάγια περίοδο των ετών 1985/86 και εφεξής θα είναι μηδενικά. Αυτή η διάταξη θα αναθεωρηθεί, βάσει καλύτερων επιστημονικών εισηγήσεων και, μέχρι το 1990 το αργότερο, η Επιτροπή θα αναλάβει μια γενική αξιολόγηση των επιπτώσεων της παρούσας απόφασης στα αποθέματα των φαλαινών και θα εξετάσει την τροποποίηση της παρούσας διάταξης και τον καθορισμό άλλων ορίων σύλληψης».

8. Ένα από τα κυριότερα ζητήματα που απασχόλησαν τις συνόδους της ΔΕΦ κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών ήταν το κατά πόσον η αποκατάσταση των αποθεμάτων φαλαινών ήταν επαρκής για να δικαιολογήσει την ελεγχόμενη άρση του μορατόριουμ για την εμπορική φαλινοθηρία.
9. Η ανάγκη καθορισμού νέων στόχων και διαδικασιών διαχείρισης αναγνωρίστηκε μόλις άρχισαν οι συζητήσεις της ΔΕΦ σχετικά με τη μελλοντική διαχείριση της εμπορικής φαλινοθηρίας, μετά την έναρξη ισχύος του μορατόριουμ. Κατόπιν τούτου, δρομολογήθηκαν εργασίες για την κατάρτιση Αναθεωρημένης Διαχειριστικής Διαδικασίας (ΑΔΔ). Η ΑΔΔ θα καθόριζε όρια αλίευσης με βάση τα επιστημονικά δεδομένα που διατίθενται για τους πληθυσμούς φαλαινών. Αν και θεσπίστηκε το 1994, η διαδικασία δεν έχει ακόμη εφαρμοστεί, καθώς δεν ολοκληρώθηκαν οι εργασίες για το Αναθεωρημένο Διαχειριστικό Σύστημα (ΑΔΣ). Σκοπός του ΑΔΣ θα είναι να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση με τους κανονισμούς της ΔΕΦ, προβλέποντας ένα ευρύ φάσμα μέτρων ελέγχου προς τούτο. Τέθηκαν προς συζήτηση διάφορα ζητήματα που αφορούν, επί παραδείγματι, την παρουσία διεθνών παρατηρητών στα σκάφη, τον έλεγχο της παράνομης και αδήλωτης φαλινοθηρίας, τα μέτρα συμμόρφωσης, την κατανομή του κόστους των μέτρων ελέγχου, τις δυνατότητες άρσης του μορατόριουμ υπό ορισμένες προϋποθέσεις (π.χ. περιορισμός της αλιείας στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες μόνο), θέματα καλής μεταχείρισης των ζώων και τον διεθνή έλεγχο της φαλινοθηρίας για επιστημονικούς σκοπούς. Ωστόσο, η ουσιαστική επεξεργασία του ΑΔΣ προσέκρουσε σε δυσχέρειες και αμφισβητήθηκε και για το λόγο αυτό δεν υπήρξαν συγκεκριμένα αποτελέσματα μέχρι σήμερα. Το 2006, η ολομέλεια της ΔΕΦ αναγνώρισε για πρώτη φορά ότι οι διαπραγματεύσεις για το ΑΔΣ έφθασαν οριστικά σε αδιέξοδο. Μακροπρόθεσμα, το μέλλον της ΔΕΦ θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από την εξεύρεση λύσης για τα ζητήματα που συζητήθηκαν στο πλαίσιο του ΑΔΣ.

1.2. Οι εξαιρέσεις του μορατόριουμ

10. Το μορατόριουμ για την εμπορική φαλινοθηρία δεν επηρεάζει την φαλινοθηρία από αυτόχθονες κοινότητες, η οποία σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς της ΔΕΦ επιτρέπεται στη Δανία (μόνο στη Γροιλανδία, για τις πετροφάλαινες και τις ρυγχοφάλαινες), στη Ρωσική Ομοσπονδία (μόνο στη Σιβηρία, για τις γκρίζες φάλαινες), στον Άγιο Βικέντιο και τις Γρεναδίνες (για τη μεγαλύτερη φάλαινα) και στις ΗΠΑ (μόνο στην Αλάσκα, για τη φάλαινα της Γροιλανδίας και περιστασιακά στην Ουάσιγκτον, για τις γκρίζες φάλαινες). Ήδη από τη σύστασή της, η ΔΕΦ αναγνώρισε ότι η φαλινοθηρία για την επιβίωση των αυτοχθόνων κατοίκων είναι διαφορετικής φύσεως από την εμπορική φαλινοθηρία. Οι εθνικές κυβερνήσεις οφείλουν να παρέχουν στη Διεθνή Επιτροπή Φαλινοθηρίας στοιχεία που να αποδεικνύουν τις πολιτισμικές επιταγές και τις ανάγκες επιβίωσης των κατοίκων τους. Η ΔΕΦ, βασιζόμενη σε επιστημονικές εισηγήσεις, καθορίζει όρια σύλληψης αποθεμάτων που εμπίπτουν στη φαλινοθηρία για την επιβίωση των αυτοχθόνων κατοίκων, για μια πενταετία.
11. Η Σύμβαση παρέχει στα μέρη τη δυνατότητα να υποβάλλουν ένσταση⁴ κατά δεσμευτικών αποφάσεων, όπως είναι το μορατόριουμ. Η Νορβηγία και η Ισλανδία

---

⁴ Η διαδικασία ένστασης (άρθρο V παράγραφος 3 της Σύμβασης) επικρίθηκε δριμύτατα διότι αποδυναμώνει την ΔΕΦ, πλην όμως κατά πάσα πιθανότητα η Σύμβαση δεν θα είχε υπογραφεί σε καμία περίπτωση εάν δεν είχε προβλεφθεί η συγκεκριμένη διαδικασία. Πέραν τούτου, ακόμα και χωρίς αυτό το δικαίωμα, θα υπήρχε πάντα η δυνατότητα για μία κυβέρνηση να αποχωρήσει από τη Σύμβαση και να μην δεσμεύεται πλέον από τις ρυθμίσεις.

δεν δεσμεύονται από το μορατόριουμ, δεδομένου ότι έχουν υποβάλει ένσταση/επιφύλαξη και συνεχίζουν να θηρεύουν φάλαινες κατά βούληση.

12. Η Σύμβαση επιτρέπει επίσης στα μέρη να ασκούν φαλινοθηρία χωρίς ειδική έγκριση από την ΔΕΦ, βάσει ειδικών αδειών που χορηγούνται από τις εθνικές αρχές για τους λεγόμενους «σκοπούς επιστημονικής έρευνας». Το δικαίωμα έκδοσης αυτών των ειδικών αδειών κατοχυρώνεται από το άρθρο VIII της Σύμβασης του 1946⁵. Παρόλο που τα μέρη οφείλουν να υποβάλλουν τις προτάσεις τους για εξέταση, σύμφωνα με τη Σύμβαση η τελική απόφαση για την έκδοση ή μη της σχετικής άδειας επαφίεται σε κάθε μέρος. Το δικαίωμα αυτό υπερισχύει τυχόν άλλων ρυθμίσεων της ΔΕΦ, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν το μορατόριουμ και τα καταφύγια. Υπήρξαν ενδείξεις ότι σε ορισμένες χώρες δεν χρησιμοποιούνται όλες οι φάλαινες που θανατώνονται μόνο για επιστημονικούς σκοπούς. Φαίνεται ότι η Ιαπωνία (και σε ορισμένο βαθμό η Ισλανδία) εκτελούν «επιστημονικά» προγράμματα, ως επί το πλείστον στην Ανταρκτική, και στη συνέχεια διαθέτουν το κρέας των φαλαινών στην εγχώρια αγορά.

Δεδομένης της ευρείας εμβέλειας όλων αυτών των εξαιρέσεων, το μορατόριουμ δεν είχε καμία σχεδόν επίδραση στη σχετική με τη φαλινοθηρία πολιτική της Ιαπωνίας, της Νορβηγίας και της Ισλανδίας.

1.3. Πρόσφατες εξελίξεις – Φαλινοθηρία για εμπορικούς σκοπούς

13. Παρά το μορατόριουμ που έχει επιβληθεί στην «εμπορική φαλινοθηρία», η θήρευση μεγάλου αριθμού φαλαινών συνεχίζεται βάσει των εξαιρέσεων που περιγράφονται ανωτέρω. Από την περίοδο 1985/86 κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ το μορατόριουμ για την εμπορική φαλινοθηρία, έχουν θανατωθεί δυνάμει διαφόρων εξαιρέσεων περισσότερες από 29.000 φάλαινες, οι δε ετήσιες συλλήψεις αυξήθηκαν. Αντίθετα, τα συνολικά αλιεύματα στις τέσσερις χώρες που ασκούν φαλινοθηρία για την επιβίωση των αυτοχθόνων κατοίκων έχουν μειωθεί⁶. Σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν στη διάθεση της ΔΕΦ, κατά την περίοδο 1985-2005 τα συνολικά αλιεύματα βάσει της εξαίρεσης αυτής ανήλθαν σε 6.788 φάλαινες περίπου.

Εκτιμάται ότι η Νορβηγία αλιεύσε 639 ρυγχοφάλαινες κατά την περίοδο 2005/6, εξετάζει δε τώρα το ενδεχόμενο να αυξήσει σημαντικά τα αλιεύματα κατά τα προσεχή έτη. Η Ιαπωνία χορηγεί επιστημονικές άδειες σε ετήσια βάση από το 1987. Το 2007, οι άδειες αφορούσαν περίπου 850 ρυγχοφάλαινες της Ανταρκτικής, 10 πτεροφάλαινες, 220 κοινές ρυγχοφάλαινες, 50 φάλαινες Bryde, 100 αρκτοφάλαινες

⁵ Άρθρο VIII, παράγραφοι 1-3: «1. Ανεξάρτητα από οτιδήποτε περιλαμβάνεται στην παρούσα Σύμβαση, οποιαδήποτε Συμβαλλόμενη Κυβέρνηση μπορεί να χορηγεί σε οποιοδήποτε από τους υπηκόους της μία ειδική άδεια, με την οποία θα εξουσιοδοτεί τον εν λόγω υπήκοο να θανατώνει, θηρεύει και κατεργάζεται φάλαινες για σκοπούς επιστημονικής έρευνας, υποκείμενη σε περιορισμούς, αναφορικά με τον αριθμό και υποκείμενη σε όποιους άλλους όρους μπορεί να θεωρήσει κατάλληλους η Συμβαλλόμενη Κυβέρνηση και η θανάτωση, θήρα και κατεργασία φαλαινών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου, θα εξαιρούνται από την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης. Κάθε Συμβαλλόμενη Κυβέρνηση θα αναφέρει αμέσως στην Επιτροπή όλες τις εν λόγω εξουσιοδοτήσεις, τις οποίες έχει χορηγήσει. Κάθε Συμβαλλόμενη Κυβέρνηση θα μπορεί, οποτεδήποτε, να ανακαλέσει οποιαδήποτε τέτοια ειδική άδεια έχει χορηγήσει. 2. Οποιοσδήποτε φάλαινες συνελήφθησαν δυνάμει αυτών των ειδικών αδειών, θα τυγχάνουν επεξεργασίας κατά το μέτρο του εφικτού και το προϊόν θα τυγχάνει χειρισμού, σύμφωνα με οδηγίες που εκδίδονται από την Κυβέρνηση από την οποία χορηγήθηκε η άδεια. 3. Κάθε Συμβαλλόμενη Κυβέρνηση θα διαβιβάζει στο φορέα που μπορεί να καθορίζει η Επιτροπή, κατά το μέτρο του εφικτού και σε διαστήματα όχι μεγαλύτερα του ενός έτους, τις επιστημονικές πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στην εν λόγω Κυβέρνηση, αναφορικά με φάλαινες και τη φαλινοθηρία, συμπεριλαμβανομένων και των αποτελεσμάτων των ερευνών που διεξήχθησαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος Άρθρου και του Άρθρου IV.»

⁶ Οι ποσοστά για την περίοδο 2008-12 περιλαμβάνονται στην έκθεση της Προεδρίας της 59^{ης} Συνόδου της ΔΕΦ, η οποία διατίθεται στον δικτυακό τόπο: <http://www.iwcoffice.org>

(φάλαινες sei) και 10 φάλαινες φυσητήρες. Η Ισλανδία επανέλαβε τις δραστηριότητες επιστημονικής φαλαινοθηρίας το 2003 και τις δραστηριότητες εμπορικής φαλαινοθηρίας το 2006⁷. Από την έναρξη του ισλανδικού ερευνητικού προγράμματος, το 2003, έχουν αλιευθεί συνολικά 161 κοινές ρυγχοφάλαινες. Επιπλέον, το 2006 η Ισλανδία ανακοίνωσε την πρόθεσή της να συλλάβει 9 πτεροφάλαινες⁸ και 30 κοινές ρυγχοφάλαινες για εμπορικούς σκοπούς.

14. Η διττή αποστολή της ΔΕΦ για διαχείριση της φαλαινοθηρίας και διατήρηση των φαλαινών οδήγησε σε μία εξαιρετικά πολωτική αντιπαράθεση, επί σειρά ετών, μεταξύ των κρατών που πρωτοστατούν υπέρ της φαλαινοθηρίας και αυτών που τάσσονται κατά της φαλαινοθηρίας. Το αδιέξοδο αυτό διακυβεύει τη διεθνή συνεργασία και παρεμποδίζει την καθιέρωση συστήματος αποτελεσματικής προστασίας όλων των ειδών φαλαινών. Τα κράτη που τάσσονται υπέρ της φαλαινοθηρίας προώθησαν δυναμικά την προσχώρηση χωρών που υποστηρίζουν την ίδια θέση, ώστε να επιτευχθεί η αναγκαία πλειοψηφία για την άρση του μορατόριουμ που έχει επιβληθεί στην εμπορική φαλαινοθηρία. Στην ετήσια σύνοδο που πραγματοποιήθηκε το 2006 στον Άγιο Χριστόφορο και Νέβις, οι χώρες αυτές επέτυχαν ισχυρή πλειοψηφία, με αποτέλεσμα να εκδοθεί ψήφισμα υπέρ της «αειφόρου αξιοποίησης των φαλαινών», όρος που χρησιμοποιείται ευρέως για να δηλώσει την καταναλωτική χρήση ή την εμπορική φαλαινοθηρία. Η δήλωση αυτή προκάλεσε σοβαρές ανησυχίες και ώθησε την Επιτροπή να φέρει το θέμα για συζήτηση ενώπιον του Συμβουλίου⁹ και να καλέσει όλα τα κράτη μέλη να προσχωρήσουν στη ΔΕΦ.
15. Πέραν τούτου, η Ιαπωνία προτείνει επί σειρά ετών την έκδοση αποφάσεων που θα επιτρέπουν τη μικρής κλίμακας παράκτια φαλαινοθηρία ορισμένων ειδών¹⁰. Οι προτάσεις αυτές, οι οποίες αποβλέπουν στην τροποποίηση του δεσμευτικού προσαρτήματος, δεν έτυχαν μέχρι σήμερα της απαιτούμενης υποστήριξης¹¹. Μία τέτοια τροποποίηση θα ισοδυναμούσε με μερική επανέναρξη της εμπορικής φαλαινοθηρίας¹² και θα οδηγούσε σε νέες διαπραγματεύσεις για τις ποσοστάσεις.

2. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΦΑΛΑΙΝΩΝ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

16. Σύμφωνα με το άρθρο 174 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, ένας από τους στόχους της κοινοτικής πολιτικής στον τομέα του περιβάλλοντος είναι η προώθηση, σε διεθνές επίπεδο, μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων. Στον στόχο αυτό εντάσσεται η διατήρηση ειδών, όπως οι φάλαινες, σε παγκόσμιο επίπεδο.

⁷ Η Ισλανδία αποχώρησε από τη ΔΕΦ το 1992 δηλώνοντας ότι δεν υπάρχει πλέον ανάγκη για μορατόριουμ, επανήλθε δε στη ΔΕΦ το 2002 διατηρώντας επιφύλαξη για το μορατόριουμ. Στην πράξη προσχώρησε στη ΔΕΦ, η Ισλανδία δήλωσε ότι δεν προτίθεται να επαναλάβει τις δραστηριότητες εμπορικής φαλαινοθηρίας πριν από το 2006.

⁸ Οι ρυγχοφάλαινες έχουν ταξινομηθεί ως «κινδυνεύον» είδος στον κόκκινο κατάλογο των απειλούμενων ειδών της Διεθνούς Ένωσης για τη Διατήρηση της Φύσης και των Φυσικών Πόρων (IUCN).

⁹ Συζήτηση στο Συμβούλιο Περιβάλλοντος της 20ής Φεβρουαρίου 2007 και στην Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων (Coreper) της 28ης Μαρτίου και της 2ας Μαΐου 2007.

¹⁰ Βλ. επί παραδείγματι τις συνοπτικές εκθέσεις της ΔΕΦ των ετών 2006 και 2007.

¹¹ Για την τροποποίηση του προσαρτήματος απαιτείται πλειοψηφία τριών τετάρτων των μερών (άρθρο III παράγραφος 2 της Σύμβασης).

¹² Όπως επεσήμαναν συχνά άλλα μέρη, πχ. η Αυστραλία (συνοπτική έκθεση του 2006) και το Ηνωμένο Βασίλειο (προφορική παρέμβαση το 2007).

17. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει επομένως δεσμευτεί να προστατεύσει τις φάλαινες και άλλα κητώδη και έχει θεσπίσει νομοθεσία που εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας, κυρίως στο πλαίσιο της κοινοτικής πολιτικής για το περιβάλλον.
18. Η οδηγία για τους οικοτόπους (ενδιαιτήματα)¹³ περιλαμβάνει στο παράρτημα IV κατάλογο όλων των ειδών κητωδών. Όλα τα είδη φαλαινών προστατεύονται αυστηρά από εκούσια όχληση, σύλληψη ή θανάτωση εντός των κοινοτικών υδάτων. Η οδηγία απαγορεύει επίσης την κατοχή, μεταφορά και πώληση ή ανταλλαγή δειγμάτων ειδών που έχουν συλληφθεί στο φυσικό περιβάλλον. Η νομοθεσία αυτή δεν επιτρέπει την επανέναρξη των δραστηριοτήτων εμπορικής φαλινοθηρίας για κανένα από τα αποθέματα που απαντούν εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στα ύδατα της Κοινότητας. Δεδομένης της μεταναστευτικής φύσης των αποθεμάτων φαλαινών, είναι σαφές ότι η πλήρης επίτευξη των στόχων της οδηγίας για τους οικοτόπους θα είναι δυνατή μόνον εφόσον θεσπιστεί ανάλογο διεθνές κανονιστικό πλαίσιο.
19. Ο κανονισμός για την εφαρμογή της Σύμβασης για το Διεθνές Εμπόριο Απειλούμενων Ειδών της Άγριας Πανίδας και Χλωρίδας (CITES) στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα απαγορεύει την εισαγωγή κητωδών στην Κοινότητα για εμπορικούς πρωτίστως σκοπούς¹⁴. Αυτό το υψηλό επίπεδο προστασίας ενισχύεται περαιτέρω με την κοινοτική στρατηγική για το θαλάσσιο περιβάλλον¹⁵ και την προτεινόμενη οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική¹⁶, η οποία αναμένεται να ενισχύσει την προστασία των φαλαινών στην Κοινότητα με την προώθηση του γενικού στόχου της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των ωκεανών και των θαλασσών μας.

Κατά συνέπεια, ο απώτερος στόχος της κοινοτικής περιβαλλοντικής πολιτικής όσον αφορά τις φάλαινες είναι να επιδιωχθεί η αυστηρότερη δυνατή προστασία τους. Η προαναφερόμενη περιβαλλοντική νομοθεσία εξασφαλίζει το ύψιστο επίπεδο προστασίας χάρη στην πλήρη εναρμόνιση των ρυθμίσεων.

Πέραν τούτου, δυνάμει της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, η Κοινότητα έχει αποκλειστική αρμοδιότητα για τη διατήρηση των βιολογικών πόρων της θάλασσας¹⁷. Ως «ζώντα ζώα», τα κητώδη εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παραρτήματος I της συνθήκης ΕΚ και υπόκεινται στις διατάξεις των άρθρων 33 έως 38 αυτής¹⁸. Επιπλέον, σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής¹⁹, το πεδίο εφαρμογής της πολιτικής αυτής εκτείνεται στη διατήρηση, τη διαχείριση και την εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων. Βάσει των ανωτέρω, η Κοινότητα έχει συνάψει αλιευτικές συμφωνίες οι οποίες καλύπτουν, εν μέρει ή

---

¹³ Οδηγία 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7.

¹⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 338/97 για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους, ΕΕ L 61 της 3.3.1997, σ. 1. Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 348/81 του Συμβουλίου περί κοινού καθεστώτος που εφαρμόζεται στις εισαγωγές των προϊόντων που προέρχονται από κητοειδή, επιτρέπει την εισαγωγή προϊόντων που παρατίθενται στο παράρτημά του μόνον εφόσον δεν προορίζονται για εμπορικούς σκοπούς.

¹⁵ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: Θεματική στρατηγική για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος COM(2005) 504 τελικό.

¹⁶ Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί θεσπίσεως πλαισίου για κοινοτική δράση στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον COM(2005) 505 τελικό.

¹⁷ Βλ. επί παραδείγματι υποθέσεις C-141/78, Συλλογή 1979, σ.2923, σκέψη 6 και C-804/79, Συλλογή 1981, σ.1045, σκέψη 17.

¹⁸ Βλ. άρθρο 32 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

¹⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59.

αποκλειστικά, τα θαλάσσια θηλαστικά²⁰. Ομοίως, τα κητώδη αποτελούν αντικείμενο παράγωγης νομοθεσίας που έχει εκδοθεί βάσει της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής με σκοπό την τήρηση διεθνών δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο αλιευτικών συμφωνιών και την εξασφάλιση της προστασίας των φαλαινών στην ανοικτή θάλασσα²¹.

20. Δυνάμει του άρθρου 6 της συνθήκης ΕΚ, οι απαιτήσεις της περιβαλλοντικής προστασίας εντάσσονται στον καθορισμό και την εφαρμογή της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της προσέγγισης αυτής αποτελεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα. Σε σχέση με τα κητώδη, ο κανονισμός αυτός διευρύνει το αυστηρό καθεστώς προστασίας το οποίο εξασφαλίζει η σχετική με τους οικοτόπους οδηγία εντός των κοινοτικών υδάτων, ώστε να καλύψει και την ανοικτή θάλασσα της Μεσογείου²².
21. Τα νομοθετικά μέτρα που έχει θεσπίσει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα αποσκοπούν στην εξασφάλιση υψίστου επιπέδου προστασίας των φαλαινών. Για να είναι αποτελεσματικά, τα μέτρα αυτά πρέπει να πλαισιωθούν από μία συνεπή διεθνή δράση της Κοινότητας που θα αποβλέπει επίσης στη διαμόρφωση αποτελεσματικού διεθνούς κανονιστικού πλαισίου για την προστασία των φαλαινών.
22. Επί του παρόντος, ελλείπει στρατηγικής προσέγγισης ή έστω και κοινής θέσης όσον αφορά τη φαλινοθηρία, η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να κάνει χρήση του πολιτικού και οικονομικού βάρους της για να αντισταθμίσει την επιρροή που ασκούν τα κράτη τα οποία πρωτοστατούν στη φαλινοθηρία στις πολιτικές άλλων χωρών, και ιδίως εκείνων της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ), για τη φαλινοθηρία και την αλιεία. Μια κοινοτική θέση θα επέτρεπε, επί παραδείγματι, την εγγραφή του ζητήματος της φαλινοθηρίας στην ημερήσια διάταξη των τακτικών συνόδων που οργανώνονται σε πολυμερές επίπεδο (π.χ. σύστημα γενικευμένων προτιμήσεων, στο πλαίσιο της συμφωνίας του Κοτονού) ή σε διμερές επίπεδο (π.χ. μέσω των αντιπροσωπειών της Επιτροπής).
23. Ομοίως, η ΕΕ θα μπορούσε να εντείνει τη συνεργασία της με τη Νορβηγία και την Ισλανδία, δύο γειτονικά κράτη που εξακολουθούν να ασκούν δραστηριότητες φαλινοθηρίας σε μικρή απόσταση από τα κοινοτικά ύδατα²³, ώστε να προσπαθήσει να επηρεάσει τη σχετική πολιτική τους. Η κατάσταση αυτή, εφόσον συνεχιστεί, είναι πιθανό να έχει επιπτώσεις στα αποθέματα φαλαινών που προστατεύονται από την οδηγία για τους οικοτόπους. Χάρη στην κοινοτική δράση, θα ήταν δυνατόν επίσης να τεθεί το θέμα της προστασίας των αποθεμάτων των φαλαινών του Ατλαντικού στο επίκεντρο των συζητήσεων της ΔΕΦ, παράλληλα με τις μακροχρόνιες και κρίσιμες συζητήσεις που διεξάγονται για το νότιο ημισφαίριο (ερευνητικό

²⁰ Βλ. επί παραδείγματι, απόφαση 2005/938/ΕΚ του Συμβουλίου για την έγκριση εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας για το Διεθνές Πρόγραμμα Διατήρησης των Δελφινιών, ΕΕ L 348 της 30.12.2005, σ. 26.

²¹ Βλ. κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 973/2001 του Συμβουλίου που προβλέπει τεχνικά μέτρα διατήρησης για ορισμένα αποθέματα άκρως μεταναστευτικών ειδών, ΕΕ L 137 της 19.5.2001, σ. 1 και κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1936/2001 του Συμβουλίου περί ορισμένων μέτρων ελέγχου των δραστηριοτήτων αλιείας των άκρως μεταναστευτικών ειδών ιχθύων, ΕΕ L 263 της 3.10.2001, σ. 1.

²² ΕΕ L 36 της 8.2.2007, σ. 6. Βλ. αιτιολογική σκέψη 9 και άρθρο 3 παράγραφος 1 σχετικά με τα προστατευόμενα είδη, σε συνδυασμό με το άρθρο 1 παράγραφος 1 σχετικά με το πεδίο εφαρμογής (το οποίο επεκτείνεται στην ανοικτή θάλασσα της Μεσογείου, δηλαδή πέρα από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για τους οικοτόπους).

²³ Η Νορβηγία και η Ισλανδία έχουν δημιουργήσει έναν περιφερειακό οργανισμό διαχείρισης των θηλαστικών (Επιτροπή Θαλασσιών Θηλαστικών του Βορείου Ατλαντικού). Η οδηγία για τους οικοτόπους δεν περιλαμβάνεται στο σχετικό με το περιβάλλον παράρτημα της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

πρόγραμμα της Ιαπωνίας στην Ανταρκτική, προτεινόμενο καταφύγιο στον Νότιο Ατλαντικό, κλπ.).

24. Προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα αυτά με τον αποτελεσματικότερο δυνατό τρόπο, είναι αναγκαίο να διαμορφωθεί θέση σε επίπεδο ΕΕ. Η απουσία κοινοτικής θέσης σε ένα σημαντικό περιβαλλοντικό φόρουμ όπως είναι η ΔΕΦ, που ασχολείται με θέματα τα οποία εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Κοινότητας, συνιστά ανωμαλία που πρέπει να αρθεί.
25. Στη θαλάσσια πολιτική που θεσπίστηκε πρόσφατα για την Ευρωπαϊκή Ένωση²⁴ αναγνωρίζεται ότι η ολοκληρωμένη προσέγγιση που υιοθετείται σχετικά με τις ευρωπαϊκές θαλάσσιες υποθέσεις πρέπει να αντικατοπτρίζεται στις επαφές της ΕΕ με διεθνείς οργανισμούς. Επομένως, προκειμένου να αντιμετωπιστούν με τον αποτελεσματικότερο δυνατό τρόπο τα θαλάσσια ζητήματα, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας των φαλαινών, η Επιτροπή θα επιδιώξει τον συντονισμό των ευρωπαϊκών συμφερόντων και την επίτευξη συνοχής στη θέση της ΕΕ στα κυριότερα διεθνή φόρουμ.
26. Σύμφωνα με την αρχή της ενιαίας εξωτερικής εκπροσώπησης της Κοινότητας, τα κράτη μέλη είναι απαραίτητο να προετοιμάσουν τις επόμενες συνόδους της ΔΕΦ συμφωνώντας σε κοινή θέση της ΕΕ στο πλαίσιο συζητήσεων στο Συμβούλιο. Λόγω των εγγενών περιορισμών του καθεστώτος παρατηρητή που έχει η Κοινότητα και τηρουμένης της αρχής της θεμιτής συνεργασίας που προβλέπει το άρθρο 10 της συνθήκης ΕΚ, η θέση αυτή θα διατυπωθεί από κοινού από τα κράτη μέλη προς το συμφέρον της Κοινότητας στο πλαίσιο της ΔΕΦ²⁵. Θεωρείται επίσης σημαντικό να επισπεύσουν τη διαδικασία προσχώρησής τους τα υπόλοιπα 7 κράτη μέλη που δεν έχουν καταστεί ακόμη μέλη της ΔΕΦ. Με τον τρόπο αυτό θα παγιωθεί η ισχύη αντιφαλινοθηρική πλειοψηφία που διαμορφώθηκε εκ νέου στη σύνοδο της ΔΕΦ το 2007.

3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

27. Η απαγόρευση που επέβαλε η ΔΕΦ στην εμπορική φαλινοθηρία προκειμένου να εξασφαλίσει την αποκατάσταση των αποθεμάτων φαλαινών συνάδει με τους στόχους των πολιτικών της Κοινότητας. Ενώ όμως το κοινοτικό σύστημα εξασφαλίζει συνολική προστασία, δεν συμβαίνει το ίδιο σε διεθνές επίπεδο.
28. Η αναποτελεσματική εφαρμογή της απαγόρευσης λόγω των επιφυλάξεων και ενστάσεων και η ανεπαρκής ρύθμιση της επιστημονικής φαλινοθηρίας, η οποία ασκείται χωρίς να υπόκειται σε κατάλληλο διεθνές κανονιστικό πλαίσιο διαχείρισης, υπονομεύουν την εκπλήρωση του σκοπού του μορατόριουμ που έχει επιβληθεί στην εμπορική φαλινοθηρία²⁶.

---

²⁴ COM (2007) 575.

²⁵ Συνεκδικασθείσες υποθέσεις 3,4 και 6/76 Kramer, σκέψεις 42 και 45, γνωμοδότηση 2/91 του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19^{ης} Μαρτίου 1993, σκέψη 37, υπόθεση C-266/03, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου, σκέψεις 57 και 58 και υπόθεση C-433/03, Επιτροπή κατά Γερμανίας, σκέψεις 63 και 64.

²⁶ Όπως επεσήμαναν πολλά μέλη, η πρόταση που διατύπωσε η Ιαπωνία κατά τη διάρκεια της συνόδου της ΔΕΦ του 2007 επιβεβαιώνει τη σχέση μεταξύ των διαφόρων τύπων φαλινοθηρίας. Πράγματι, η χώρα αυτή πρότεινε να μειώσει αναλογικά το σημερινό επίπεδο σύλληψης φαλαινών για «επιστημονικούς σκοπούς», εφόσον εγκριθεί η τροποποίηση που είχε εισηγηθεί όσον αφορά την παράκτια φαλινοθηρία μικρής κλίμακας. Για να εξασφαλιστεί ότι όντως διεξάγεται επιστημονική έρευνα, άλλες χώρες εμμένουν στην εφαρμογή μη θανατηφόρων μεθόδων.

29. Κάθε μακροπρόθεσμη λύση για την καλύτερη ρύθμιση της φαλαινοθηρίας θα πρέπει καταρχήν να καλύπτει πλήρως όλες τις δραστηριότητες φαλαινοθηρίας που ασκούνται σήμερα βάσει των διαφόρων κεφαλαίων της Σύμβασης: εμπορική φαλαινοθηρία, επιστημονική φαλαινοθηρία, φαλαινοθηρία στο πλαίσιο ένστασης (Νορβηγία) ή επιφύλαξης (Ισλανδία) και φαλαινοθηρία για την επιβίωση των αυτόχθονων κοινοτήτων. Θα πρέπει επίσης να καλυφθούν ζητήματα όπως η διαμόρφωση αυστηρού συστήματος συμμόρφωσης, η παρακολούθηση, η υποβολή εκθέσεων, κλπ.
30. Επομένως, ο πρωταρχικός μακροπρόθεσμος στόχος της Κοινότητας θα πρέπει να συνίσταται στην εξασφάλιση αποτελεσματικού διεθνούς κανονιστικού πλαισίου για την πλήρη προστασία των φαλαινών. Η Κοινότητα θα πρέπει εν προκειμένω να στηρίζει την ενίσχυση της συνεργασίας στο πλαίσιο της ΔΕΦ και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του εν λόγω φορέα. Βασιζόμενη, μεταξύ άλλων, στην πολύτιμη εμπειρογνωμοσύνη των κρατών μελών, θα πρέπει να αξιολογήσει τις μέχρι τούδε εργασίες για την κατάρτιση αναθεωρημένης διαχειριστικής διαδικασίας και αναθεωρημένου διαχειριστικού συστήματος καθώς και τις προτάσεις που υποβλήθηκαν στο παρελθόν για τη γεφύρωση του χάσματος μεταξύ των μερών της Σύμβασης, ώστε να συμβάλει στην άρση του αδιεξόδου στο οποίο βρίσκεται η ΔΕΦ.
31. Οι ελπίδες για να επιτευχθεί η κατάρτιση και η επιβολή αυστηρού διεθνούς κανονιστικού πλαισίου, κατάλληλου για την προστασία των φαλαινών στηρίζονται στη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ και τη διαμόρφωση κοινής κοινοτικής θέσης. Η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο την ενδεδειγμένη απόφαση προς το σκοπό αυτό.